

Available online at <http://jgu.garmian.edu.krd>

Journal of University of Garmian

<https://doi.org/10.24271/garmian. Conf-2019-10>

ئهركه كانی دایك له ناو خێزاندا و رهنگدانه وهی له خێزانی كورد

طارق محمد جبار له نجه صديق محمد
زانكۆی ههله بهجه // كۆلیژی زانسته مرۆفایه تیهكان // بهشی بنه ماكانی ئایین

Article Info

Received: May , 2019

Accepted: October , 2019

Published : April, 2022

Keywords

نمرک، دایک، خێزان، کورد

Corresponding Author

lanjasedeeq83@gmail.com

الملخص:

الأم تلعب دورا هاما في المجتمع ولها دور في بناء شخصية الاجيال القادمة، المحافظ على الهوية الوطنية والثقافية، وللأم اسهامات كبيرة في انشاء جيل يتحمل المسؤولية، القادر على حفاظ المجتمع والأنسانية من الضياع. مع التقدم الملحوظ الذي تراه البشرية في كافة مجالات الحياة، هناك محاولات جاهدة لتغيير مكانة المرأة وخاصة الأم في المجتمع، وتغير مسارها عن مسار الصحيح. وهذه التغيرات اغلبها في ضرر الأم ومكانتها، والمشكلة الأكبر هي أنه في بعض الأحيان القوانين الوضعية وُضعت بشكل تسبب في تزايد مشاكل الأم، وتقلل من حقها بدلاً من الحفاظ عليها. وفي المقابل عندما نعود للشرعية الإسلامية الغراء ترى الحقوق اعطيت وحددت لأصحابها بطريقة تناسب تماماً مع طبيعة البشرية. وأهمية هذا البحث في تحديد دور الأم وواجباتها في الأسرة، لأنجاز اعمالهن على اتم الصورة، لأن عدم علم أغلب الأمهات بواجباتها وحقوقها يؤدي الى اهمال دورهن و اشغال الفوضى في الأسرة وسوء تربية الأطفال. وهذا البحث قد تناول عدة القضايا المهمة، المتعلقة بالأم من ناحية الحضانة والرضاعة والولاية والنفقة والتربية، وعالج هذه القضايا وحدد مكانة المرأة وحقوقها فيها، وكذلك قارن البحث هذه المسائل مع القانون الوضعي في إقليم كردستان وحدد مشاكل عدة في قانون كردستان المتعلقه بدور الأم ومكانتها.

پێشهکی

سوپاس و ستایشی بێ پایان بۆ خۆی گه‌وره‌و دروودو پهرمه‌ت له‌سه‌ر گیانی پاکي پێغه‌مبه‌رمان و یارو یاره‌وانی تا رۆژی دوايی. ئافه‌رت له‌ژياندا چه‌ند ده‌وریکی جیاوازه‌یه‌ی دایک، کچ، خوشک، هاوسه‌ر، له‌گه‌نگه‌ری ئه‌و ده‌ورانه‌ دایک بوونه‌ که‌ خۆی گه‌وره‌ و پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆر باسی دایک و باوکیان کردووه‌ به‌ تابه‌ت دایک که‌ گوێرایه‌ی و رێزگرتن و خه‌مه‌تکردنی چه‌نده‌ پیرۆزه‌ هۆکاری سه‌رکه‌وتنی مرۆفه‌ له‌ ژيانی دونیاو پاراستن له‌ ئاگرو چه‌ونه‌ به‌هه‌شت، به‌لام ئه‌و منداڵه‌ش به‌ره‌می ده‌ستی ئه‌و دایکه‌یه‌ بۆیه‌ کۆمه‌له‌ ئه‌رکێک ده‌که‌وتنه‌ ئه‌ستۆی که‌ ده‌ییت به‌جیانی به‌ییت بۆنه‌وه‌ی منداڵه‌که‌ی که‌ ده‌ییت نه‌وه‌ی داهاتوو به‌شیوه‌یه‌ک ئاماده‌ بکات که‌ پارێزگاری له‌ ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی و بونیادنانی رۆشنیاری بکات و دروست کردنی نه‌وه‌یه‌ک که‌ بتوانن به‌ر په‌رساوه‌یه‌کیان هه‌یه‌ت له‌کومه‌لگا وه‌ پارێزگاری کۆمه‌لگا و مرۆفایه‌تی بکه‌ن له‌هه‌رله‌ ناوچه‌وێک، وه‌ئه‌رکه‌کانی خۆیان جییه‌جی بکه‌ن له‌به‌رامبه‌ر دایک و باوک و کومه‌لگا.

ئه‌رکه‌کانی دایک له‌ناو خێزانداندا وه‌ دیاری کردنی وه‌ک بابته‌یکي به‌رچاو له‌م رۆژگارهدا له‌م کۆمه‌لگایه‌دا گه‌رنگی تابه‌تی خۆی هه‌یه‌ بۆیه‌ ئه‌م بابته‌مان هه‌لبژاردووه‌ بۆلیکۆلینه‌وه‌ چونکه‌ پێویسته‌ هه‌موو تاکێکی ناو خێزان وه‌ به‌ تابه‌ت دایک بزانیته‌ ئه‌رکی چیه‌ له‌ ناو خێزانه‌که‌یدا، به‌رامبه‌ر به‌ هاوسه‌ری و منداڵه‌کانی بۆیه‌ ده‌ییت هه‌موو لایه‌ک ئه‌مانه‌ بزانی له‌ یاسادا وه‌ له‌ هه‌ر شوێنێکی یاساکان گه‌رت هه‌بوو ئه‌وا بگه‌رێته‌وه‌ شه‌ریعه‌ی ئیسلامی له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خۆی گه‌وره‌ به‌ ده‌یینه‌ری مرۆفه‌کانه‌ وه‌ زانانیته‌ به‌ سه‌روشتیان وه‌ باشترین به‌رنامه‌ی بۆ ناردن بۆ رێکخه‌ستی ژيانیان به‌لام له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌تا ئیستا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی کۆمه‌لگا پێشکه‌وتنی به‌رچاوی به‌خۆیه‌وه‌ بیه‌یه‌وه‌ له‌زۆر بواردا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌وێ گۆڕینی رۆل و پێکه‌ی ئافه‌رت له‌ناو خێزان و به‌ تابه‌ت دایک دراوه‌ که‌ زۆرجار گۆرانکاریه‌که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نادرسته‌ وه‌ له‌ژيان دایکه‌ وه‌گه‌رته‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ هه‌ندێ جار یاسا ده‌ستکرده‌کان به‌ شیوه‌یه‌ک دانراون که‌خۆیان هۆکارن بۆنه‌م تێکدانه‌ له‌ به‌رامبه‌ردا کاتی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ شه‌ریعه‌ی ئیسلامی پیرۆز ده‌یه‌یه‌ن به‌شیوه‌یه‌کی گونجاو له‌گه‌ل سه‌روشتی مرۆفه‌کاندا مافه‌کانی داوه‌ به‌ خاوه‌ن ماف، ئه‌مه‌ له‌ کاتێکدایه‌ که‌ ده‌زگا بلاوکراوه‌ بیه‌راو بیه‌ستراوه‌کانیش هۆکارێکن بۆ تێکدانی ئه‌رک و مافی دایک له‌ناو خێزان و کۆمه‌لگادا.

گه‌رنگی لیکۆلینه‌وه‌یه‌ی ئه‌م بابته‌ له‌وه‌دا خۆی ده‌یه‌یه‌ته‌وه‌ که‌ پێکه‌ و ئه‌رکی دایکان له‌ناو خێزانداندا دیاری ده‌کات تا بتوانێت هه‌ستی به‌ ئه‌نجامدانی ئه‌رک و کاره‌کانی به‌ جوانترین شیوه‌وه‌ پێدانی ده‌ست به‌رکردنی زانیاری پێویسته‌ به‌دایکان و هۆشیارکردنه‌وه‌یان به‌ ئه‌رک و مافه‌کانیان، هه‌روه‌ها کتێبیکیان لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک به‌رده‌ست نیه‌ که‌ تابه‌ت بێت به‌م باسه‌ به‌زمانی کوردی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بابته‌که‌ گه‌شتگیره‌ و ده‌وله‌مه‌نده‌ و چه‌ند لایه‌نیکی جیاوازه‌ له‌خۆده‌گه‌رت که‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ به‌سووده‌ به‌لام ئێمه‌ لێره‌دا له‌و به‌لگه‌ و را جیاوازانیه‌ی که‌ هه‌بوون زیاتر باسی په‌سه‌ندترین و کارپێکراوترینمان کردووه‌ چونکه‌ له‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی له‌م جۆره‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بوار هه‌یه‌، وه‌ ئه‌مه‌ ئاسانکاری بۆ دایکان یاخود هه‌رکه‌س و لایه‌نێک ده‌کات که‌ بیه‌وێت یان کار له‌بوارێ خێزانداندا ده‌کات. هه‌ربۆیه‌ له‌م لیکۆلینه‌وه‌یه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی شیکاری به‌راووردکاری باسی حوکمی کاره‌کانی دایک له‌ناو خێزانداندا ئه‌که‌یه‌ن له‌هه‌ردوو روانگه‌ی شه‌ریعه‌ی ئیسلامی و یاسا به‌چه‌ند ته‌وه‌ریه‌یه‌ک به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه‌:

ته‌وه‌ری یه‌که‌م: دایه‌نیی ماف و مه‌رج و کڕی دایک.

ته‌وه‌ری دووه‌م: شه‌ریی دایک.

ته‌وه‌ری سه‌ه‌م: بێژی منداڵ.

ته‌وه‌ری چواره‌م: په‌روه‌رده‌ی منداڵ.

ته‌وه‌ری پێنجه‌م: سه‌ره‌شته‌یاری دایک له‌ هاوسه‌رگه‌ری منداڵ.

داواکارم له‌ خۆی گه‌وره‌ ئه‌م چه‌ند دێره‌ که‌مه‌ی له‌ سه‌ر ئه‌م باسه‌ به‌ زمانێ کوردی نووسیمانه‌ بیکاته‌ توێشووی قیامه‌ت وه‌ خه‌مه‌تیکی بچووک بێت به‌خێزانه‌کانی کومه‌لگا که‌مان و به‌ دایکان به‌ تابه‌ت، جا ئه‌گه‌ر هه‌وێ که‌م سه‌رکه‌وتوو بێت و شایانی په‌سه‌ند کردن بێت، ئه‌وه‌ به‌ فه‌زڵ و چاکه‌ی په‌روه‌ردگارم بووه‌، ئه‌گه‌ریش که‌م و کوپی و لاوازی تابه‌ت ئه‌وه‌ له‌ خۆمه‌وه‌یه‌..وصلی الله وسلم وبارک علی محمد وعلی اله وصحبه وسلم تسلیما.

تهوهری په کهم : دایه نیتی، ماف و مهرج و کرځی:

له راستیدا دهیئت مندال له نیوان دایک و باوکدا گه وره بیټ و په روه رده بیټ بیبه ش نه بیټ له هه ست و سوزو نازی هه روه وکیان، به لām هه ندی جار به هو ی کۆتای پېښانی گرځیبه ستی هاوسه رگېری یان مردنی په کڅک له دایک یان باوک، گرفت دروست دهیئت کارېگه ری له سه ر به خپوکردن په روه رده ی مندال دهیئت بویه پتویسته ، کۆمه لیک مهرج هه بیټ له وکه سه ی به خپوکردن و نه و مندال ده گرتته و نه ستو، وه ک مافی له پشینه بۆ نه م کاره ، هه ربویه له ئاینی پیرۆزی نیسلما نه م بابه ته یه به گرتگی باس کراوه ، وه له یاسای ولایتیدا به هه مان شیوه گرتگی به م باسه دراوه هه ربویه توپزینه وه که ماندا به چه ند ته وه رتک باسی ده که ین:

یه کهم : مافی له پشینه بوون بۆ دایه نیه تی:

نه و کاته ی دایک و باوک لیک جیا ده بنه وه یان باوک ده مریت نه و کاته دایک له هه موان له پشتره بۆ دایه نیه تی کردنی مندال که ی کاتیک مهرجه کانی هه مووی تیدا بیټ وه هیچ رځرځک نه بیټ ته نانه ت باوک ناتوانیت کڅرکڅ دایک بکات ، به لکه ی نه م باسه له سونه تدا هاتوه که ده فهرمویت (اَنْ امْرَأَةٌ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنِي هَذَا كَانَ بِطَنِي لَهُ وَعَاءٌ وَنَدِي لَهُ سِقَاءٌ وَحَجْرِي لَهُ جِوَاءٌ وَإِنَّ أَبَاهُ طَلَّقَنِي وَأَرَادَ أَنْ يَنْتَزِعَهُ مِنِّي فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْتِ أَحَقُّ بِهِ مَا لَمْ تَنْكِحِي^(۱)) واته (نافرته ټک به پیغه مبه ری خودا ووت، ئا نه م مندال هم، سکم بۆ نه و پارتره ر بووه، مه مکم بۆ نه و شیردر بووه کۆشم بۆ نه ولانکه بووه، باوکی ته لاقی داوم و ده یه وئ نه میشم لیستئ ، پیغه مبه ریش پې فهرموو : تو نه و لا تری پې، گه ر شوو نه که یته وه).

جاءت امرأة إلى النبي ﷺ فقالت: يا رسول الله إن زوجي يريد أن يذهب بابني وقد سقاني من بئر أبي عنبه، وقد نفعني. فقال رسول الله ﷺ: هذا أبوك وهذه أمك، فخذ بيد أهما شئت، فأخذ بيد أمه، فانطلقت به^(۲)) واته (نافرته ټک وتی نه ی پیغه مبه ری خوا پیاوه که م ده یه وئ منال که م به ری، کوره که م سودم پیده گه یه نئ و ناومان ده داتئ له بیری عینه، پیاوه که ی هات، پیغه مبه ری خوا فهرمووی به مندال که نه مه باوکه ته وه نه مه دایکته کامیانت ده وئ ده ستی بگره و ده ستی دایکی گرت وبردی له گه ل خوی).

له سه ر دایک پتویسته دایه نی بۆ مندال که ی بکات تا نه و کاته ی مندال ده توانئ پتویستی خوی به جیمینیت پتویستی به نافرته ټک نه بیټ له دوا ی نه وه نه و هه لېژاردن ده درتته ده ست مندال که خوی که لای دایک بیټ یان باوک به لām زانایان رای جیا وازیان هه یه له و ته مه نه به دیاری کراوی که هه ندی پپیان وایه بۆ کچ ته مه نی نۆ ساله و بۆ کور حوت ساله^(۳).

وه به دلنیای هه ست و سوزی دایک زۆرتره بۆ مندال که ی ده توانئ خزمه تی زیاترو باشر به خوی بکات پتویستیه کانی بۆج به جی بکات به رگه ی ناخو ش ونازار بگرځت له پینا ویدا، به لām باوک خوی ناتوانیت به باشی به و نه رکه هه ستیت دهیئت که سیک بگرځت بۆ به خپوکردنی یان نه که ی بوی به خپو بکات که زۆر ده گمه نه هه ربه ک له م دوانه جځکه ی دایک پرېکه نه وه، له یاسادا به هه مان شیوه هاتوه که (له ژیر سایه ی هاوسه رتئ و له جیا بونه وه شدا دایک له پشتره بۆ دایه نیه تی و په روه رده کردنی مندال که ی نه گه ر مندال که به وکاره زانی پینه گات^(۴))، هه روه ها یاسا ته واکردنی ته مه نی ده سالی بۆ مندال دیاری کردوه که لای دایک بمینیتته وه دوا ی نه وه دادگا ده توانیت که ماوه که درټر بکاته وه یان بیگه رنیتته وه بۆ لای باوک تا ته مه نی پانزه سال به پې به رزه وه ندی مندال که، له دوا ی نه و ته مه نه هه لېژاردن ده خرته به رده م مندال که کامیان هه لده بیړت دایک یان باوک^(۵).

نه وه ی گرتکه ئاماژه ی پ بدین لږده را جیای زانایان له سه ر مافی دایک له دایه نیه تی، هه ندیک به مافی دایکی نه زانن هه ندیک تر به مافی مندال هه ندیک تر به مافی دایک و مندال به لām مافی مندال که له پشتره که نه مه ی کۆتای په سه ندرتین رایه وه نه م ده رته نجامانه ی ل ده که ویتته وه:

۱. دایک زۆری ل ده کرځت بۆ دایه نی کاتیک که س نه بیټ بۆ دایه نی نه گه ر نه و مافه شی نه مایټ.
۲. نه گه ر خولی کرد دایک له به رامبه ر وازه ینان له مافی دایه نی نه و خلع که دروسته به لām مهرجه که پوچه له چونکه پیچه وانه ی رنساو یاسای گشتی یه .
۳. دایک نه توانی وازه ینت له کرځ دایه نی چونکه مافی خو یه تی .
۴. باوک به بئ هۆ بوی نیه دایه نی له دایک بسنه تته وه^(۶).

دووه م : مهرجه کانی دایه نیه تی^(۷):

۱. دهیئت دایه ن باغ و عاقل بیټ و جځکه ی متمانه بیټ بتوانیت منال که په روه رده بکات و بیپارټیت .
۲. نایټ نه خو شیه کی هه بیټ بگوټر بته وه بۆ مندال که یان بیټه هۆبه ک نه توانی به نه رکه کانی خوی به رامبه ر به مندال که هه ستیت .
۳. نایټ مندال که بپاته شو ټیک که گیان و ژیا نی بارټرا و نه بیټ یاخود که سانی له گه لئ بژین ببنه هو ی بژار کردنی .
۴. وه نایټ زۆر جی گۆرکڅ پ بکات به شیوا ټک که بیټه هو ی زیان گه یانندن به نه ندروستی مندال که .
۵. کاتی ته وای هه بیټ بۆ به خپوکردن و مانه وه له گه ل مندال که زۆریه ی کات خوی له لای بیټ نه ک بیداته ده ست که سانی تر که ئاگاداری بکه ن .

٦. دهیئت دایک دواى نهووى که شوو دهکاتهوه نهو میژدهی نهیته هوی زبان گه یاندن به منداله که نهوه له دادگا بریاری لئ دهدریئت، وه میژده که به لئنامه بدات که ناگاداری مندالکه دهیئت و زبانی پئناگهیه نیئت .
٧. هه موو مهرجه کان دهیئت بهیه که وه بوونیان هه یئت له دایکا گه رنا مافی دایه نی له دهست نه دات به نه مانی مهرجیک له مهرجه کان وه دهدریئت به نهو که سهی شایه نه بو دایه نی .

سپهه م : کرپی دایه نیه تی:

گه ر دایک و باوک بهیه که وه ژیان نهوا دایک بوی نیه دواى کرپی دایه نیی بکات به لām له وکاتهی جیاده بنه وه دایک مافی دواکردنی کرپی دایه نی منداله که ی هیه چونکه کات ده دات به به خپوکردن و سه ره رشتی منداله که گه ر نه م نه یئت ده یئت باوک که سیک بگرتت بوی به خپو بکات، پاره ی دایه نیه تی له مائی منداله که ده دریئت گه ر خوی مائی هه بوو نه گه ر نه یبوو نهوا باوک له سه ری پئویسته که کرپی دایه نیه تی بدات ، وه له دواى تهواو بوونی عیده کاتی وه رگرتی دایه نیه تی به کرداری دهست پئ نه کات^(٨)، وه بره که ی به پپی ریکه وتنیان یاخود به پپی بریاری دادگا دیاری ده کرتت له یاسای عیراقی هه ر به هه مان شیوه ی وه رگرتوه له مادی په نجاو هه وت برگه ی سئ^(٩) .

نهووی ده مانه ویت ناماژهی پئیده ی له بابته تی دایه نی نهوویه که له شریعه ی ئیسلامی بابته که به تهواوی باس کراوه ههروه ها یاسای باری که سیه تی به هه مان شیوه گونجاوه له گه لی به لām کیشه له واقعی کۆمه لگادایه که پابه ند نابن پئوه ی ههروه ها نه بوونی ناگای و رۆشنیری له م بابته، ده یین زۆریه ی کات دایکان ناماده ن دایه نی بو منداله کانیا ن بکه ن که بئ گومان له هه موو که س باشت رنه بن بۆیان، به لām به شیوازی جیاواز و به به کاره پئانی ریکای ناشه ری و نایاسای ریکریان لئ ده کرتت له لایه ن باوکی مندال یاخود که س و کاری باوکی مندال نه گه ر باوکه که نه مابوو که هه ندئ جار مه به سه ته که یان دهست گرتنه به سه رمال و سامانی منداله که یه، یان دایک بئ بهش ده کرتت له کرپی دایه نی و دایکیش له پئناوی مانه وه ی منداله که لای چاوپۆشی ده کات و دواى ناکات، یان نهووی دایک ده ییته قوربان ی بۆ منداله که ی جارێکی تر هاو سه رگری ناکاته وه له دواى باوکی نهو منداله بۆ نهووی بئ بهش نه یئت له دایه نی منداله که ی نهووک ببیته هۆکاری لئ سه ندنه وه ی منداله که که له راستیدا ده یین مانه وه ی مندال لای میژدی دایک زۆر که م کیشه ی ده یئت چونکه مندال زۆریه ی کات لای دایکه و له ماله به لām گه ر باوک ژنی هینایه وه نهوکه زۆریه ی کات باوک له ده ره وه یه له کارکردن ناگای له مندال نیه یاخود ده یئت بیدات به که سیک بوی به خپو بکات که زۆر ده گمه نه که س بتوانئ جیکه ی دایک پریکاته وه . وه یاخود کاتیک دایک ده ییته دایه ن بۆ مندال نهوا باوک بئ بهش ده کات له بیی مندال یان باوک کاتیک دایه ن نیه باوک بئ بهشی ده کات له بیی مندال که نهووش زۆمه له مندال هچ کامیان مافی نهوویه یان نیه، که نه مهش پئویستی به چاره سه ره .

تهوه ری دووه م : شیرپیدان:

شیرپیدان کارێکی پئویستی یه بو مندال هه ره له سه ره تای دهست پیکردنی ژبانیه وه هه ر بۆیه خوی گه وه ره له قورئاندا باسی کردوه که دایکان شیر بدنه به کۆریه کانیا ن تا ته مه نی دوو سائی خوی گه وه ره ده فه رمو یئت (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ)^(١٠) واته (دایکان شیر ده دن به منداله کانیا ن دوو سائی تهواو نه مه ییش بو که سیکه که به یه وئ ده ورانی شیرپیدان تهواو بکات).

ده یینن که له ئیستادا پزیشکه کان دوو پاتی شیرپیدانی سروشتی ده که نه وه له گه ل سووده کانی بو دایک و کۆریه کهش که نهوانیش پشت ده به ستی به لیکۆلینه وه زانستییه پزیشکه کان ، نه مه جگه له وه ی شیرپیدانی سروشتی به مندال کاریگه ری ده یئت بۆلایه نی خۆشه ویستی و بوونی هه ست و سۆز له نیوان دایک و منداله که نهوانه ی شیر خویان نه دهن به مناله که یان زیاتر هه ست به وه ده که ن، ته نانه ت له وکاته نه ی منداله کانیا ن به جئ ده یئلن و کاتی شیرپیدانیا نه هه ست به به ربررسی تی منداله کانیا ن ده که ن له گه ل بوونی سوودی زۆری کاری شیرپیدان به لām ده یینن له ئیستادا به شیکی زۆری دایکان نه م نه رکه یان به جی ناهینن هه ره که به بیانویه کی جیاواز هه ندیک به هچ جۆرێک نایکات یان بۆ ماوه ی چهن مانگیکی که م نه م کاری شیرپیدانه ده که ن . هه ره له به ر نه م گرنگیه زۆرانه ی شیرپیدان زانایانی شریعه و یاسا باسی بابته که یان کردوه له م لایه نانه وه :

یه که م : هوکی شیرپیدان:

- زانایان رای جیاوازیان هیه که دایک زۆری لیکرتت له شیرپیدان یان نا، کۆمه لیک پئیان وایه که دایک زۆری لئ ناکرتت جائه و نافرته ته لای میژده که ی بیت یان نا مه گه ره له م کاتانه دا نه یئت :
١. منداله که جگه له شیر دایکی شیر تر نه خوات .
 ٢. مندال و باوک هچ کامیان پاره یان نه یئت بۆ نهووی که سیک بۆیگر بۆ شیرپیدان یان شیر دروستکراو بکن .
 ٣. گه ر هچ که س دهست نه که وت بۆ شیرپیدان به کرپی یان بئ کرپی .

هەندێکی تر پێیان وایە دەبێت دایک زۆری لێبکێت کە شیریدات بە منداڵە کە لە جێنە و نافرەتە لە مێردە کە ی بێت یان لە عیدە ی رجعی بێت^(۱۱). هەردوو کۆمەڵە کە ئەم ئایەتە ی سورەتی البقرە بە بەلگە دەهێنەوێت کە دەفەر مۆیت (وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ) کۆمەڵی یە کەم پێیان وایە سێفەتی زۆر لێکردنی تێدانیه، وە دووهم پێیان وایە سێفەتی زۆر لێکردنی تێدایە بۆ دایکان کە شیر بدەن بە منداڵەکانیان، کاتێک سەرئێج دەدەین بەلگە ی کۆمەڵە ی یە کەم بەهێزترە چونکە ئایەتە کە رێنمای دەدات بە دایکان کە شیر بدەن بە منداڵەکانیان تا دوو سەل بەلام هیچ ئامرازێکی زۆر لێکردنیکی تێدا نیە^(۱۲)، وە بێ گومان کە هیچ دایکی بە بێ هۆکار رێگری ناکات لە شیر پێدان خۆی و منداڵە کە ی بێ بەش ناکات لە سودە زۆرەکانی شیر پێدان.

وێ یاسای عێراقی بەرهە ی فەرز ی کردووە لە دایکان شیر بدەن بە منداڵەکانیان مەگەر هۆکاری نەخۆشی رێگری بێت بەلام کاتە کە ی دیاری نەکردووە تا چ تەمەنی (دایک پێویستە شیر بە منداڵە کە ی بدات، تەنیا لە حالەتەکانی نەخۆشیدا نەبێت کە رێگای ئەو ی پێنادەن^(۱۳)).

دووهم : کرێ شیر پێدان:

منداڵ لە پارە ی خۆی کرێ شیر پێدانی ئەدرت بە شیر دەره کە ی ، ئەگەر پارە ی نەبوو ئەوا لە سەر باوک پێویستە کرێ بدات بە شیر دەره ی منداڵە کە ی جا ئەو ئافرەتە بێگانه بێت یان دایکی منداڵە کە بێت لە وکاتە ی کۆتایی بە پە یوهندی هاوسەر گێریان هاووە لەگەل باوکی منداڵە کە ی، هەروە کە لە قورئان هاووە دەفەر مۆیت (فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْضَعْنَ أَجُورَهُنَّ^(۱۴)) واتە (ئەگەر ژنی تەلاقدر و تان شیر ی دا بە منداڵە کانتان ئەوا کرێ خۆیان بدەن)، بەلام لە و کاتە ی هاوسەر گێری بەرهە وامە ئەوا ناکرێت کرێ بدرت بە دایکە کە لە بری شیردان بە منداڵە کە ی، چونکە باوکە کە بژێوی دەدات بە دایکە کە کە کرێ شیر پێدانه کە ئەچیتە ناو بژێویە کە بەلام هەرکات بوو نەشەر ئەو کاتە کرێ شیر پێدانی بێت^(۱۵). بەلام یاسای عێراقی تەنیا ئامراز ی کردووە کە ئەو کە سە ی بژێوی منداڵی لە سەر دەبێت کرێ شیردان بدات چونکە دەچیتە ناو بژێوی خواردن بۆ منداڵە کە . کە هاووە تیا دا (کرێ شیردان بە منداڵ لە سەر ئەو کە سە یە کە بژێوی لە سەر، ئەمەش بەرامبەر کرێ خواردنە کە یە تی^(۱۶))

سێهەم : رێگری لە شیر پێدان:

ئەو مێردە ی کە باوکی منداڵە کە یە ناتوانی رێگری بکات لە شیر پێدان چونکە دایک و منداڵ بێ بەش دەکات لە سوودەکانی شیر پێدان ، وە لەوانە یە بێتە هۆی زیان گە یاندن وە جیاکردنە ی دایک و منداڵ لە یە کتر، ئەوانە ی پێان وایە دەتوانیت رێگری بکات بەلگە ی بەهێز نیە، بەلام دایک کاتێک هاوسەر گێری دەکاتەو دەوای باوکی منداڵە شیرە خۆرە کە ئەوا مێردە کە ی دەتوانیت رێگری بکات لە شیر پێدان ئەگەر نەبێتە هۆی زیان پێگە یاندن یان لە ناوچوونی منداڵە کە، چونکە بە گرتە سە ی هاوسەر گێری ماف دەدات بە مێردە کە ی کە مافی هە یبێت لە جگە لە کاتەکانی نوێژ بۆیە دەتوانیت رێگری بکات لە چوونە دەرەو لە ماف مەگەر بۆکاری پێویست بۆ پاراستی گیان بێت^(۱۷)، بەلام کاتێک دەگەرێتەووە بۆ یاسا دە یین هیچ ئامرازە یە کە نە داو بەم بابەتە .

ئەو ی گرتە لە کاتی ئێستادا زۆرە ی دایکان بە تاییەت ئەوانە ی کار دەکەن دە یانە ویت منداڵ فێری شیر ی دەستکرد بکەن بۆ ئەو ی بەزوو تر ی کات بچنەووە سەرکار یان هەر مۆلەت وەر نە گرن چونکە لە کەرتی تاییەت کارە کە ی لە دەست ئەدات، وە لە کەرتی گشتی بە شێک لە مۆجە کە ی کەم دەکات ئەمەش لە کاتێکدا یە دەوای بوونی منداڵ خەرجی زیاتر دەبێت بۆیە ئەگەر سەر ئێج بەدیت دە یین بە نارا سەتە خۆ حکومەت هۆکارە، بۆیە دەبێت چارە سەری بکات بە هاندانی دایکان بەو ی کاتێک شیر ی سروشتی دەدەن بە منداڵ بۆ نمونە بە شێکی کە مەر لە مۆجە کە بێرن، هەروە ها رێگری لە ریکلام بۆ شیر ی دەستکرد، وە هەروە ها بۆ لاکردنەو ی هەلەمە تی زیاتری ووشیار کردنەو ی دایکان بۆ پێدانی شیر ی سروشتی .

تەوهری سێهەم : بژێوی منداڵ:

منداڵ کچ بێت یان کور بژێوی لە ئەستۆ ی باوکیە تی گەر خۆی مافی نەبوو بەلام ئەگەر باوک سەلماندنی کە توانای نیە و منداڵە کە ش پارە ی نەبوو ئەو کاتە بژێوی ئەچیتە ئەستۆ ی ئەو کە سە ی کە لە کاتی نەبوونی باوکدا بەر پرسی لە بژێوی منداڵە کە بە مەر جێک لە توانایدا هە یبێت وە دەبێتە قەرز لە ئەستۆ ی باوکە کە هەتا ئەو کاتە ی توانای دانەو ی دەبێت . لە راستیدا دایک بژێوی خۆی لە ئەستۆ ی مێردە کە یە تی مەگەر رێگری شەری هە یبێت، لە کاتێکدا بژێوی خۆی لە سەر نیە دەکرێت دایک بژێوی منداڵە کە ی بخەیتە ئەستۆ ؟ لە وکاتە دا دوو حالە تمان هە یە :

۱. لە کاتی بوونی باوک کە توانای هە یبێت لە سەر دایک پێویست نیە وە بە شدار نابێت لە دا یین کردنی بژێوی منال بە بەلگە ی ئەم فەر مودە یە ع عائشە رضی الله عنها قالت دخلت هند بنت عتبة - امرأه أبي سفيان - على رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت : يا رسول الله ، إن أبا سفيان رجل شحيح ، لا يعطيني من النفقة ما يكفيني ويكفي بني ، إلا ما أخذت من ماله بغير علمه . فهل علي في ذلك من جناح ؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم : خذی من ماله بالمعروف ما يكفيك ويكفي بنيك^(۱۸)) واتە (خاتو عائشە دەفەر مۆی هندی کچی عوتیبە کە خێزانی ئەبو سفيان بوو هات بۆلای پێغەمبەری

خوا، ووتی ئەی پێغه مەبەر خوا : ئەبو سفیان پیاوێکی دەست نوقاوو -بەخیلە - ئەوەندەمان ناداتێ کە بەشی خۆم و منالەکانم بکات، مەگەر بەبێ زانیاری ئەو خۆم لە پارەکانی بەرم، نایە بەو بردنە گوناھبار دەبم ؟ پێغه مەبەر فەرمووی : ئەوەندە بەشی خۆت و منالەکانت بکات، ئەمەش بە هۆی ئەوەی کە منداڵ بە شیکە لە باوک بۆیە هەروەک ئەوەی بژێوی خۆی دەدات دەبێت بژێوی بەشە کەشی بدات کە منداڵە کە یەتی و بە شیکە لە ئەو، هەر ئەمەش هۆکاری دا بین کردنی بژێوی باوان لە لایەن منداڵەو، تەنانەت گەر میراتیش لە یە کە ترنە بەن وەک لە کاتی جیاوازی دیندا، بە لایەن لە وەکاتە ی باوک توانای دارایی باش نیە ئەوا ئەتوانی دایک بژێوی منداڵە کە بدات ئەگەر توانای دارایی باش بوو وە دواتر دەبێتە قەرز لە ئەستۆی باوک دەبێت بیداتهو^(١٩).

٢. لە کاتی نەبوونی باوک یان باوک توانای کارکردنی نەبێت ئەوا لە سەر دایکە کە بژێوی منداڵ دا بین بکات بە بە لگە ی ئەم نایە تە کە دە فەر مویت (وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ)^(٢٠) بە لایە ئەو وەکاتە ی کە دینی دایک و منداڵ جیاوازی هەبوو وەک ئەوەی دایک لە ئەهلی کیتاب بوو ئەمە جگە لەوەی لە کاتی نەمانی باوک سەر پەشتیاری (ولایە) دەدرێت بە نێرینە (عصبه) وەک باپیر و برا و مام و کورە مام بۆیە ناکرێت ئەرکی بژێوی بخەینە ئەستۆی دایک و سەر پەشتی بۆ کە سێکی تر دواتر بە هۆی کارکردنی نافرەت لە دەرەو لە پێناو پەیدا کردنی بژێوی منداڵ توشی کۆمە ئی گرفت و زیان دەبێت^(٢١).

لە یاسادا هاتوووە کە بژێوی هەر کەس لە مائی خۆیەتی ئەگەر منداڵ بێ دارایی بوو بژێوی دەکەوێتە سەر باوکی مەگەر باوکی هەژار بێت و نەتوانی کاسی بکات و بژێوی بدات، یاسا بە ووردی ئەو وەکاتە ی دیاری کردووە کە تا کە ی بژێوی بەردەوام دەبێت لە سەر کەسانی تر هاتوووە کە بژێوی منداڵ مێینە بەردەوام دەبێت تا شوو دەکات و دە نێرینە ش دەگاتە ئەو وەکاتە ی هاو شێوە ی ئەو کار دەکات بە مەر جی خۆ پێند کار نەبێت، وە ئەگەر کوری گەورە پە ککە و تە بوو ئەوا لە حوکمی کوری منداڵدا دەبێت. ئەگەر باوک نەتوانی بژێوی منداڵ بدات دەخرێتە ئەستۆی ئەو کە سە ی کە پێویستە لە کاتی نەبوونی باوکە کە دا بیدات، وە ئەم بژێویە کە ئەو کە سە دەیدات دەبێتە قەرز لە سەر باوکە کە وە کاتی توانایی هەبوو ئی وەر دە گێرێتە وە^(٢٢).

بە لایە ئەوەی جێگە ی باسە کە کاتێک دایک توانایی دارایی نیە ناچار دەبێت کار بکات بۆ ئەوەی بتوانی بژێوی منداڵە کە ی دا بین بکات لە کاتی مردنی باوکی منداڵە کە یان جیا بوونە وە ی لە باوکی منداڵە کە ئەویش بە هۆی کە مە تر خە می باوک یان ئەوەی لە جێگە ی باوک بە پر سە لە منداڵە کە، کە هەندێ جار دەست دەگرن بە سەر مائی منداڵە کە یان نامادە نین لە پارە ی خۆیان بژێوی بۆ دا بین بکەن یان ئەو برە پارە ی بۆ دیاری ئەکات دادگا وەک کرێی بژێوی زیان لە کاتی پێویست ناگات بە دایک یان کە مە یان هەر نایدات باوکە کە کە هەمووی دەبێتە هۆی بارگرانی لە سەر شانی دایک وە کار لە پەر وە ردە ی مندا لیش ئەکات چونکە ناچارە کاتێکی زۆر بە جێی هێلێت. هەندێ کاتیش منداڵ خۆی ناچارە بکەوێتە ژێر بارگرانی کارکردن بۆ دا بین کردنی بژێوی خۆی یان خوشک و براکانی یان ئەو وەکاتە ی دایک توانای کاری نیە تەنانەت بۆ بە خێو کردنی دایکیشی. یاساش نەک هەر نە ی تەوانیوە ئەمە چارە سەر بکات بە لکو لەو گورانکار یە ی لە یاسای باری کە سە یە تی کراووە لە هەریێ کوردستان ئاماژە ی بە وە داووە کە ژن نە فە قە کە ی لە سەر مێردە کە یە تی لە کاتی بونی گێر بە سێتی هاو سەر گێری دروست بە لایە لە و حالە تە ی ژن توانای دارایی هە یە و ئەوا هاو بە ش دەبێت کاتێ خۆی رازی بێت^(٢٣) کە ئەمە تە نە کێ شە و بارگرانی زیاتری بۆ ژانی دایک دروست کردووە ئەرکی لە سەر زیاد کردووە دور خستە نە وە یی لە ئەرکی سەرەکی خۆی ناردنە دەرە وە یە بۆ کارکردن و دا بین کردنی بژێوی خۆی و مندا ل چونکە ئە و کات مێرد هانی ئەدات بۆ کارکردن بۆ کە مکر د نە وە ی بەر پرسیار یە تی خۆی کە ئەمە ش جگە لە چا و لێ کردنی کوێرانی روژ ناو زیاتر هێجی تر نیە.

بۆیە لە سەر حوکمە ت پێویستە کە چارە سەری ئەم گرفتە بکات بە خێر کردنی کاری دادگا، هەر وە ها لە رووی جێبە جێ کردنە وە لێر سێنە وە ی تەوا وە هە بێت. وە لە و کاتە نە ی باوک نە ماوە یاخود باری دارایی باش نیە ئەوا چارە سەری گونجاو بۆ دۆز نە وە بۆ ئەوەی دایک ناچار نەبێت کە کارێک بکات کە کاری ئەو نیە لابادات لە ئەرکی راستە قینە ی خۆی کە یە کە م کاری ئەو دایک یە تی یە نەک کارکردن، ئەویش بە دانانی مانگانە یە کی گونجاو لە لایەن حوکمە ت بۆ ئەو مندا لە یان پێدانی مانگانە بۆ دایک یان دۆز نە وە ی کاری گونجاو بۆ ئەو دایکە کە رێگری نەکات لە ئەرکی دایک یە تی.

تە وەری چوارەم : پەر وە ردە کردنی مندا ل:

گرن گێرتین ئەرکی دایک پەر وە ردە کردنی مندا لە زۆر بە روونی ئەمە خوای گەورە لە قورئاندا باسی کردووە کە ئەرکە دە فەر مویت (يا أَهْلُ الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا)^(٢٤) واتە (ئەو ئەوانە ی باوەر تان هێناو خۆتان و مأل و منال و کەس و کار تان بپارێزن لە ناگر) یە کێک لە هۆکارەکانی پاراستن لە ناگر پەر وە ردە ی نفس و پەر وە ردە ی مندا ل لە سەر رهوشتی بەرز و جوان و ناین وە دایک ئەبێت ئەم کارە بکات، کە ئەوە ش لە داوای بوونی مندا ل دەست پێناکات بە لکو هەر لە سەر هە تە ی دروست کردنی ژانی خێزانی دەست پێدە کات ئەویش بە هە لێ ژاردنی باوکیکی باش بۆ مندا ل چونکە بە دنیایی بیرو باوەر و رهوشتی باوک کاریگەری تەواو ی لە سەر پەر وە ردە و گەورە کردنی هە یە چونکە گەورە ی مألە، هەر بۆیە پێغه مەبەر دە فەر مویت (إذا جاءکم من ترضون دینە و خلقه فزوجوه)^(٢٥) واتە (کاتی کە سێک هات بۆ داوای کچە کانتان لە دین و رهوشتی رازی بوون ئەوا ببە دن) واتە دین و رهوشت لە پێ شترین شتە کان لە ژانی خێزانداری کە دەبێت گرن گێ پێد ریت و ببێتە سەر چاو و بنە مایی ژانی تاکە کانی ناو خێزان کە دواتر ئەم خێزانە پێک هێنەری کومە لگایە و بەو شێوە یە کومە لگایە کی تە ندر وست دروست ئەبێت، لە راستیدا بوونی بریاری بوونی مندا ل و پەر وە ردە کردنی ئەمانە تیکی قورسە کە مرؤف هە لێ دە گێرت هەر وە ک پێغه مەبەر دە فەر مویت (کُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ

مَسْئُول عَنْ رَعِيَّتِهِ، إِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، -قَالَ: وَحَسِبْتُ أَنْ قَدْ قَالَ: وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي مَالِ أَبِيهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ- وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ^(٢٦)) له م فرموده پیرۆزه ده دبیینن كه ئایینی ئیسلام ئهركی پهروه ده كردن و سه ره پرشتی خستوته ئه ستوی دایكان زور له بهواری پهروه ده كردن و فێر كردندا خه ريكی مندا له كانیان بن به تاییهت كه باوك سه رقائی پهیدا كردنی كارو بژئوی ماله .

دواتر هه ره له و كاته ی كۆپه له دروست ده بیئت له ناو سکی دایكی ده بیئت ئاگاداری ته ندروستی خۆی و كۆپه كه ی بیئت له رووی جهسته ی و ده روو نیشه وه خۆی بهاریزی له به كار هێنای ماددی بپۆشكه ره و خواردنه وه ی مه ی یاخود جگه ره كێشان كه كاریگه ری راسته وخۆیان ههیه له سه ره كۆپه كه وه ئاگاداری بوون له به كار هێنای ده رمانی پزیشکی، وه هه ره وه با ری ده روونی دایك دیسان زوركار ده كاته سه ره ته ندروستی كۆپه كه، چونكه با ری ده روونی كار له هۆرمونه كانی له ش ده كات، له وانه ش گرن گتر جیاوازی نه كردن له بیستی هه والی ره گه زی مندا له كه كوره یان كچه چونكه ئه وه ویستی خوا به كه هه رچی بداته مرۆفه كان هه ره وه ده فه رمو یئت (هَبْ لِيْ يَشَاءُ اِنَّا نَا وَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُوْرُ^(٢٧)) واته (به هه ره كه س بیه و یئت م یینه ده به خشیئت وه به هه ره كه س بیه و یئت ن ژرینه ده به خشیئت) وه پیغه مه بهر (صلی الله علیه وسلم) به تاییهت با سی كرد وه كه پاداشتی به خپو كردنی كچ چهنده گه وه ره ده ده فه رمو یئت (من عال جار یئتین حتی تب لعا جاء یوم القیامه انا وهو كهاتین وضم اصابعه ﷺ^(٢٨)). واته (هه ره كه سیك دوو كچ به خپو و پهروه ده بكات تا گه وه ده بن ناوا له رۆزی قیامه تا له گه له مندا ده بن به هه ردو په نجه ی ناوه راست و شایه تمان ئیشاره تی ده كرد)، هه ولنه دان بۆ له به ربار بێردن و له ناو بێردنی ئه و كۆپه یه به هه ر بیانیوه ك بیئت چونكه ئه ویش مافی ژبانی ههیه وه نا بیئت ئه و مافه ی لیبسیندریئت، مه گه ره له و كاتانه ی پزیشکی پسپو ره به یی فتوا ی شه ری رێگه ده دات له به ربار بێردنی، به لگه ی تاوانی له ناو بێردنیشت له قورئاندا ده فه رمو یئت (وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ اِلَّا بِالْحَقِّ^(٢٩)) واته (كه سیك مه كوژن كه خوا كوشتنیانی حه رام كرد وه ته نها به هه ق نه بێ).

وه پێویسته دایك خۆی ئاماده بكات بۆ هاتی تاكیكی تازه بۆ ناو خێزانه كه یان، به رنامه ی بۆدایخی كه چۆن پێشوازی له هاتی بكات له رووی ئهركه دینه یه كان و كۆمه لایه تی و پهروه ده ی و مادی و هه موو پێداویستی یه كانی ته ره بانگدان به گوێدا و ناو نا ی به ناویكی مانادار و كردنی عقیقه و سه رتاشین^(٣٠)، وه گرنگی بدات به وه ی زیاتری كار هه كان و پێداویسته كانی مندا له خۆی پر كاته وه له شیری پیدان و باوه شگرتن و خه مه تكدن و یاری كردن و فێر كردن وه هه موو ئه وانه ی مندا له پێوستی ههیه بۆی، وه نه یاداته ده ست كه سانی ته ره تاییهت دایه ن و خه مه تگوزار كه بۆی به خپو بكات و بۆی پهروه ده بكات به ویستی ئه و كه سه بیئت له جیاتی ویستی دایكه كه، زۆر تر یین كات مندا له سه ره تای ته مه ن له گه له دایك ده م یئینه وه بۆیه زیاتر هه ست به پێوستیه كانی و گرتنه كانی ده كات، له گه له گه وه ره بوو نیشت پێوستیان زیاتر ده بیئت بۆ دایك بۆ ئاگاداری بوون رێنمای پیدان بۆ هه موو گوزار كاریه جهسته ی و ده روو نیانه ی پیدایا تیپه ره ده بیئت مندا له، وه نا بیئت به هیچ جوړیك بدریته ده ست هۆكار هه كانی راگه یاندن یان ئامیژه ئه لكترۆنی و تۆره كۆمه لایه تیه كان بۆ پهروه ده كردن یان. ده بیئت دایكان خۆیان مندا له كانیان پهروه ده بكه ن تا كه سی ته ره له ده ره وه پهروه ده یان نه كات وه پێوستیان بۆ پر كه نه وه و لێیان تیگه ن هاو رییانه مامه ئیان له گه له بكه ن دوو ره له هه موو جوړه كانی توندو تیژی جهسته ی و ده روونی، به كار هێنای رێگه ی هاندان و پاداشت كردن له گه ئیان له جیاتی رێگای سزادان به لām به یی زیاده روی كردن له ناز پیدان تانه به كه سانیک كه بارگانی بۆ كۆمه لگا دروست بكه ن، و نه توانن خۆیان له داها توو پێوستی خۆیان دایب بكه ن، به لكو پهروه ده كردنه كه یان به شیوازیك بیئت بپیته پیگه یاندنی تاكیك كه كه سایه تیه کی به هیز و ته وای هه بیئت له رووی باوه ر و جهسته و ده روونی و ژیری، كه نه مه ش ئهركه له سه ر شانی دایكان چونكه به پر س له مال و له وه ی له به ره ده ستیانه له مندا له به وشیه وه كه سایه تی مندا له دروست ئه بیئت كه ئه مان ده یانه و یئت هه ره وه پیغه مه بهر ده فه رمو یئت (ما من مولود الا یولد علی الفطره، فابواه یهودانه او ینصرانه او یمجسانه^(٣١)) واته (هه ره كه س له دایك ده بن له سه ر فیه رته ی پاك و خواناسینه، مه گه ره دایك و باوكی بیگۆرن بیکه نه جوله كه یان خاچه ره ست یان ئاگر په رست). فێر كردن و رێنمو یی پهروه ده كردن له لایه ن دایكه وه زور گرن گه چونكه ده بیئه هۆكار ی باش بوونی تاكه كانی كۆمه لگا و سوود گه یاندنی ئه و تاكانه به نیو كۆمه لگا و پاراستنی به رژه وه دنیه گشتی یه كانی كۆمه لگا و وولات، وه ده بیئه هۆی زیاده بوونی نه رم و نیانی و نارامی و سۆزداری له هه لسو كه و تی ئه ندامانی كۆمه لگا، وه ده بیئه هۆی نه هیشتنی توندو تیژ و ره ق و خراپه كاری و تاوان له نیو كۆمه لگادا، به وه ش كۆمه لگایه کی ئارام و خۆش به خت و كامه ران داده مه زریئت .

سه ره له وه دایه كاتیك ده گه ر یین به ناو یاسادا نا بیین با سی ئهركی پهروه ده ی دایك بكات به رام به ره به مندا له ته نانه ت یاسای به ره نگار بو نه وه ی توندو تیژی خێزانی كه ده ره چو وه له كوردستان كۆمه لێك كه م و كورتی تیدایه له گرن گتری ئه وانه فه رامۆش كردنی لایه نی پهروه ده ییه، له كاتیكدا ئه وه گرن گتره له ئهركی مندا له به رام به ره دایك چونكه له كۆتایدا ئه و مندا له هه رچی بكات به ره مه می ده ستی ئه و دایكه یه هه ره وه پێشه و ابن قییم ده فه رمو یئت (فه رمانی خودا چاكه كردنی باوكان و دایكان له گه له مندا له كانیان به به خپو كردن و فێر كردن و پهروه ده كردن و ئامۆزگاری و رێنوی كردن، له پێشتره له فه رمانی خودای به چاكه كردنی مندا له كان له گه له باوكان و دایكان كاتیك گه وه ره ده بن^(٣٢))

كه له خۆیدا ئه و فه راموش كردنه ی یاسا بۆ مافی مندا له به كه م و كورتی داده نر یئت له یاسادا و پێوستیه پسپو رانی مافی مندا له پێشیا ری گونجا و بخنه به رده م حوكمه ت تا هه ولێ چاره سه ركردنی بدات . هه ره وه ها ئهركی لایه نه كانی ته ره وه ده زگا كانی راگه یاندنه به هه موو شیوازه كانیه وه وه وه زا ره تی كاروباری كۆمه لایه تی وه

كه سايه تهيه نايينه كان كه هۆشيارى تهواو بدن به دايكان كه چۆن منداڵه كانيان پهروه ده بكن به شپوهيه كى تهندروست له هه موو روويه كه وه له رنځه كى كرده وهى خولى هۆشيارى و پيشكهش كردنى به رنامه و ده رچوونى كتيب و بلاوكراوه و وه چهندين رنځه كى تريش كه ههيه .

تهوه رى پيئجه م : سه په رشتياري دايك له هاوسه رگيرى منداڵ:

پرۆسه ي هاوسه رگيرى ته نها گرته ستايك نيه له نيوان كور و كچيك كه برياره ده ن بۆ دروست كردنى ژيانى هاوبهش به لكو په يوه ندييه كى كۆمه لايه تيه كه له نيوان دوو خيزاندا دروست ده بيت و خيزانيكى تازه له و نيوانه دروست نه بيت وه ئه م خيزانه كاريگه ريان له سه ر كه س و كارى هه ردوولا ده بيت بويه ده بيت گه وه ركان ئاگاردارى ئه م پرۆسه يه بن سه ره رشتى بكن به تايهت بۆنه وهى بزنان تچه ند گونجاندن و هاوتابوون له نيوان ئه م دوو خيزانه له لايه ك و نه و كور و كچه له لايه كى تر ههيه بويه ليره دا باسى ئه ركى دايك ده كه ين له م پرۆسه يه دا سه رته تا بۆ كچ دواتر بۆ كور :

يه كه م : كاريگه رى دايك له هاوسه رگيرى كچه كه ي:

دايك ناتوانى بيته سه ره ره رشتياري بۆ هاوسه رگيرى كچه كه ي چونكه له بنچينه دا ناتوانى خوى بدات به شوو وهك له قورئاندا هاتوه خوى گه وه ره ده فره مويت (وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَا تَعْصِلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ)^(٣٣). واته (هه ركه ژنانتان ته لا قدا وگه يشته ماوه ي ديارى كراو و عاده ي مانگانه يان تهواو بوو نيوه ئه ي كه س و كارى ژنان رتيان لئ مه گرن شوو به ميژه ده پيشووه كانيان بكنه وه) ئه م ئايه ته رووده كاته سه ره ره رشتياري ئافرهت كه رنځه كى نه كهن له شوو كرده وه يان. ئه گه ره سه ره ره رشتياري ئه و ده سه لاتى نه بوايه ئه و نه ي له رنځه يان نه ده كرا. وه كه ده گه رنه وه بۆهوكارى دابه زنى ئايه ته كه كه ده بينين ئيمامى (معقه لى كورى يه سار) ده گيرته وه ده لئ مه عقه ل خوشكه كه ي خوى دا به پياوئى موسولمان ماره ي كرد ئه و جا پاش ماوه يه كه ته لاقى دا عيده شى به سه رچوو پاشان هه زيان كرد بچنه وه لاي يه ك پياوه كه خوازيني له مه عقه ل كرد ئه ويش رازى نه بوو تا ئه و كاته ي ئه م ئايه ته دابه زى چونكه خوى گه وه رش ده يزاني ئه م دوانه پيويستيان به يه كه جاكاتى مه عقه ل ئه مه ي بيست وتى خوايه ئه و بيستم و فره مانتم به چى هينا له پاشان كابراى بانگكرد و خوشكه كه ي پيدا يه وه^(٣٤). وه كه ليره دا كه نيكاح دراوه ته پال ئافرهت له به ره وه يه كه محلن ، وه به لگه نيه له سه ر بوونى ده سه لاتى مافى به شوودان.

هه روه ها له سونه تا هاتوه كه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فره رمويت (لا نكاح إلا بولي^(٣٥)) واته (نيكاح دانامه زرى و دروست نيه به بن ناماده بوونى وه لى) وه هه ر له فره مووده يه كى تر كه له دايكى ئيمانداران عائشه (خوى لئ رازى بيت) ده گيرته وه كه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده فره رمويت (أَيُّمَا امْرَأَةٍ نَكَحْتُ بِغَيْرِ إِذْنِ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ)^(٣٦). (هه ر ئافره تيك به بن نيزنى سه ره ره رشتياري كه ي هاوسه رگيرى بكات ئه و هاوسه رگيره كه ي پوچه له ، هاوسه رگيره كه ي پوچه له)، وه ئه م فره مووده يه ش به روونى ده فره رمويت (صلى الله عليه وسلم) (لا تزوج المرأة المرأه، ولا تزوج نفسها، فإن الزانية هي التي تزوج نفسها)^(٣٧) واته (هيچ ئافره تيك ئافره تيكى تر نادات به شوو، وه هيچ ئافره تيك خوى نادات به شوو، زينكاره ئه و ئافره ته ي خوى دده ات به شوو).

له گه ل بوونى ئه م به لگانه كه ئافرهت بوى نيه خوى به شوو بدات كچ بيت يان بۆ وه ژن به بن بوونى سه ره ره رشتياري نيزينه^(٣٨)، به لام هه نديك پيان وايه كه ده كريت دايك بيته سه ره ره رشتياري بۆ به شوودانى كچه كه ي كه له راستيدا به لگه كانى ئه مان به هيژ نين به لكو لاوازن چونكه بنه مايى (مناط) سه ره ره رشتياري كردن نيزينه (عصبه) بوونه نهك دايك و باوك بوون، يان ئه لاي به ميراث ئه م سه ره ره رشتيه ده چه سپيت به لام ديسان بنه مايى سه ره ره رشتى نيزينه بونه وهك ئاماژه مان پيدا نهك ئه وهى هه ركه س له ميراتگران بوو ئه و مافه ي هه بيت^(٣٩) وه له و گورانكاره يان له ياساى بارى كه سى كرا له كوردستان رنځه كى داوه به سه ره ره رشتى دايك بۆ به شوودانى كچه كه ي به جوړيك دايك به سه ره ره رشتياري داده نريت كه باوك مرديت يان غياب بيت وه دايكه كه به خوى كرديت و دايه نى بيت، وه ئه م سه ره ره رشتيه ته نها بۆ كچيكه كه پانزده سالى تهواو كرده وه له م گورانكاره ديسان بووه به شانزده سالى^(٤٠)، ئه مه له كاتيكا له ياساى بارى شارستانى عيراق سه ره ره رشتياري منالى به باوك داوه دواتر ئه و كه سه ي باوكى ده يكات به وصى دواتر باپير دواتر ئه و كه سه ي باپير ده يكات به وصى كه ر ئه مانه نه بوون ئه و دا داگ ديارى ده كات^(٤١)، وه جگه له م كاته نه بيت ياساى عيراق به مه رچى دانه ناوه بوونى سه ره ره رشتياري بۆ گري به ستى هاوسه رگيرى.

هه موان به تايهت ئافره تان خوڤان ئه زانن كه ره گه زى ميپنه گونجاو نيه به شپوهيه كى گشتى بۆنه وه ركه چونكه ناتوانن به شپوهيه كى دروست ئه و برياره بدن، ئافره تان زياتر گاريگه رى لايه نى سوزدارى ده بن وه زۆرتر ئه گه رى هه لئه تاندينان هه يه، له راستيدا ئافره تى پيگه يشتوو تيگه يشتوو هه يه به لام ئه وانه كه من وه ياسا ده بيت بۆهه موان وگشتگيرييت، له گه ل ئه وده ئه مه ماناى ئه وه نيه كه راي كچ وه رناگيرييت له كاتى هاوسه رگيره كه يدا به لكو ريز له بيرو راي ده گيرييت^(٤٢) نهك هه رخوى ته نانهت نيزن له دايكيشى له به شوودانى كچه كه يدا كاريكى گونجاو و مستحب ، چونكه دايك خوى كاريگه رى تهواوى هه يه له به ره وه رده كردن و بيرو راي كچه كه يدا باشى ده ناسيت و ئه زانن كى گونجاوه و كى گونجاو نيه بۆ بوون به هاوسه رى كچه كه ي بويه گه ر دايك رازى بوو يان كاريگه رى له سه ر بريارى كچه كه ي ده بيت وه بۆ دواتريش كاريگه رى ده بيت له سه ر ژيانى خيزاني، وه كاتيكا ئه و رازى بووه پرس و راويژى پيكره وه ميل و خوشه ويستى بۆ ئه و خيزانه تازه يه ده بيت، وه يارمه تيده رى ده بيت بۆ سه ركه وتنى ئه و پرۆسه پيرۆزه له هه مان كات ريزگرتن و پيژانين له ماندووبون و به خيوكردن و پهروه رده كردنى ئه م كچه يه.

دووه م : کاربگهاری دایک له هاوسه رگیری کور:

ههروهک چۆن بۆ کچ پرس و راویژ به دایک بکریت به هه مان شیوه بو کوریش کاریکی باشه به لām ناکریت که رنگریت له هاوسه رگیری یان هه لوه شانده وه وجابوونه وهی کوره کهی له ژنه کهی ، که سیک دیته لای ئیمامی نه حمه د وده ئی باوکم داوام ئی دهکات خیزانه کهم ته لاق بدەم وتی نه خیر ته لاق مه ده وتی نهی عمر (خوای ئی رازی بیّت داوای نه کرد له عبداللهی کوری که خیزانه کهی ته لاق بدات فهرمووی کهی باوکت وهک عمر (خوای ئی رازی بیّت) له ناسنی حق و داپه روه ریه، نه وه به هوی ئاره زوو یان ته نها بیرو رایهک نه و داوای نه کردووه^(٤٣)، بۆیه گهر دایک بیته هوی هه و و ئاره زوو کرد نه و دروست نیه داواکهی به لām نه گهر له بهر بوونی هۆکاریکی شه ری بیّت نه و دروسته، وه په سه نده . چونکه به بێ هۆکار نه وه نابیته نه و چاکه ی له قورئاندا باسکراوه پێویسته منال بیکات له گه ل دایک و باوک که ده فهرمویت (وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا^(٤٤)) ههروه ها ده بیته هوی زیان گه یاندن که نه ی ئی کراوه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمویت (لا ضرر ولا ضرار^(٤٥))، و له خودی خۆیدا کاری ته لاق کاریکی باش نیه له شه رعدا به لکو رنکه چاره سه ریکی ناچاریه ناکریت گوێرایه ئی تبادا بکریت .

به لām یاسا باسی نه م بایه ته ی نه کردووه ته نها بۆ پیاو گهر به تعسفی ژنه کهی ته لاق بدات نه و ده بیّت قهره بووی بداتی (نه گهر مێرد ژنه کهی ته لاق دا و له لای دادگا ساغ بووه وه که پیاوه که خه تاباره له ته لاق دانی و ژنه کهی له باره یه وه تووشی زیان بوو نه و دادگا حوکم ده دات له سه ر نه و داوایه ی ژنه که پێشکه شی دهکات ، به وهی که پیاوه کهی ته لاق داوه قهره بوونی وای بکاته وه که گونجاو بیّت له گه ل باری دارایی و پله ی خه تاو توندوتیژییه که یدا و تیکرای ته خمین ده کری به مه رجیک که متر نه بێ نه نه فه قه ی سئ سآ و زیارتیش نه بیّت له نه فه قه ی پینچ سآل جگه له و مافانه ی دیکه ی که سه لمیناره^(٤٦) .

ده رهنجام و راسپارده:

له کۆتای نه م توێژنه وه به کۆمه لێک ده رهنجام و راسپارده گه یشتین به پوختی ده یانخه ی نه روو:

یه که م : ده رنه نجام:

١. نافره ت کاتیک نه بیته دایک یه که م ئه رک و گرنگترین ئه رکی دایکایه تی یه، وه نه و یه که م که سه بۆ نه نجامدانی نه م کاره .
٢. مافی دایه نیی مافی دایک و منداله بۆیه باوک بۆ نیه له دایکی وه رگریته وه به بێ هۆ .
٣. پێویسته کۆمه لێک مه رج هه بیّت له و دایکه ی دایه نی بۆ منداله که ی دهکات به له ده ستدانی یه کیک له و مه رجان هه و مافی دایه نی له ده ست ده دات .
٤. به شوو کردنه وه ی دایک مافی دایه نی له ده ست نادات به مه رج نه و مێردی نه بیته هوی زیان گه یاندن به و منداله .
٥. شیرپیدان له ئه رکه گرنگه کانه که له نه ستۆی دایکه و مافی منداله لای دایک نابن بێ هۆ بێ بهش بکریت له و مافه له لایه ن هچ که سیکه وه، له دوی جیابوونه وه مافی داوکردنی کرپی شیرپیدانی هه یه .
٦. له کاتی نه بوونی باوک یان که م ده رنامه تی باوک دایک بژیوی مندالی نا که ویتته نه ستۆ، مه گهر خۆی به ئاره زوومه ندانه نه و کاره بکات .
٧. په روه رده کردن و فیکردنی مندال به شی زۆری نه ی له نه ستۆی دایکه چونکه باوک سه رقائی کارکردن و بژیوی په یدا کردنه .
٨. دایک مافی سه ر په رشتیاری نیه بۆ کچ به شوودان به لām راویژی پیده کریت، ناکریت که بیته هوی تیکدانی ژبانی کور یان کچ به بێ هۆکاریکی شه ری .

دووه م : پێشنیاره کان:

١. ده سه ته به رکردنی هۆکاره کانی ژبان تا خیزانه کان بتوانن ئارام بژین و جیابوونه وه له نیوان باوک و دایک روو نه دات و مندال بیته قوربانی .
٢. گرنگی دان و هۆشیار کردنه وه ی کومه لگا و دایکان بۆ بواره جیاوازه کانی ناو خیزان به تایبه ت له بوازی په روه رده و فیکردن
٣. گرنگی دان و زیادکردنی به رنامه ی راهینان و فیکردن و په روه رده ی له بوازی خزمه تی مندالاندا له زانکۆ و په یمانگا و سه نته ر و قوتابخانه و مزگه وته کاند له گه ل بواره کانی راگه یاندن .
٤. که م نه کردنه وه ی موچه له کاتی مۆله تی دایکایه تی بۆ نه و نافره تانه ی که شیرى سروشتی خۆیان ده ده ن به منداله کانیان .
٥. ده و له ت هاوکاری نه و خیزان و دایکانه بکات که بژیویان لاوازه و مندالی شیر ه خۆره و بچوکیان هه یه .
٦. کردنه وه ی سه نته ری تایبه ت له زانکۆ و په یمانگا کاند بۆ چاره سه ری کیشه و گرفته خیزانه کان و هۆشیار کردنه وه ی دایکان له ماف و ئه رکیان .

٧. لهو شوێنانهی یاساکان کهم و کورتیان ههیه گۆرانکاریان تیا دا بکریت به جۆرتیک له گهه شریعهتی ئیسلامی هاو تابن، نه مهش له لایه ن کهسانی پسیۆر و شار هزا لهو بواره دا بکریت .
٨. لایه نی چ به چ کار زیاتر چالاک بکریت تا بتوانن به زووترین کات و که مترین تیچوون ماف بۆ خاوه ن ماف بگه رێته وه .

پوخته به زمانی کوردی

ئه م توێژینه وه یه باسی ئه رکه کانی دایک له ناو خێزانه دا ده کات، وه ک بابیه تیکی به رچاو له م رۆژگاره دا له م کۆمه لگایه دا گرنگی تایبه تی خۆی هه یه بۆیه ئه م باب ته مان هه لپاژاردووه بۆ لیکۆ لینه وه چونکه پێویسته هه موو تاکیکێ ناو خێزان وه به تایبه ت دایک بزانی ت ئه رکی چیه له ناو خێزانه که یه دا، به رامبه ر به هاوسه ری و مندا له کانی بۆیه ده بی ت هه موو لایه ک ئه مانه بزانی له یاسا دا وه له هه ر شوێنێکی یاساکان گرفت هه بوو ئه وا بگه رێنه وه شه ریعه ی ئیسلامی له به ر نه وه ی خوای گه وه ره به ده ی نه یه ری مرۆفه کانه وه زانای نه به سه ر وشتی ان وه با شترین به رنامه ی بۆ نار دونه بۆ ریکه سته ی ژیا نیان به لام له کۆ نه وه هه تا نیس ته له گه ل ئه وه ی کۆ مه لگا پێشکه وه تی به رچاو ی به خۆیه وه بی نیوه له زۆر بوار دا له گه ل ئه وه شدا هه وێ گۆری نی رۆل و پێگه ی ئافه ره ت له ناو خێزان و به تایبه ت دایک درا وه که زۆر جار گۆران کاری به که به شیوه یه کی نادروسته وه له زیا نی دایکه وه گر فته که له وه دا یه که هه ندێ جار یاسا ده ستر ده کان به شیوه یه ک دانرا ون که خۆیا ن هۆکار ن بۆ نه م تیکه دانه له به رامبه ردا کاتی ده گه رێنه وه بۆ شه ریعه ی ئیسلامی پێرۆز ده بی نیان به شیوه یه کی گونجا و له گه ل شه ر وشتی مرۆفه کانه دا مافه کانی دا وه به خا وه ن ماف .. نه مه له کاتی که ده زگا بلا و کرا وه بی نرا و بی ستر او ده کانی ش هۆکار یکن بۆ تیکه دانی ئه رک و مافی دایک له ناو خێزان و کۆمه لگا دا .

Abstract:

Woman as mothers have important roles in society and in constructing the personality of further generations. Mother also helps to protect the national and cultural identity of a nation.

Because of the outstanding development which has happened to humans lives in all aspects, there are too many attempts to change negative the stature of women mother in particular _ in society. The changes mostly harm the standing of mothers. The big problem is that human legislation becomes the cause of increasing the problems of mothers and unluckily decreasing their rights instead of protecting them. On the other side, if we look at Islamic Shariaa we find that rights are provided for all according to human nature.

The importance of this research is that it marks the role of mother and her tasks in a family in order to be able to follow her duties in the best way. Since most of the mothers have no clear idea about their rights and duties, problems of child upbringing and family care will start.

This research contains some points, such as; fostering, breast-feeding, education ... etc, and it shows the position of mother comparing to current laws in Kurdistan Region explaining the issues which are in relation with mothers.

سه رچا وه کان:

القرآن الكريم

١. أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري ، سنن الترمذي ، مكتبة المعارف، الرياض، بدون سنة النشر
٢. أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدی السجستاني، سنن أبي داود ،، بيت الأفكار الدولية، الرياض، ١٩٩٠
٣. أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني النسائي ، سنن الكبرى للنسائي، مكتبة المعارف ، الرياض، بدون سنة النشر
٤. أبي عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب ابن قيم الجوزية، تحفة المودود بأحكام المولود، دار عالم الفوائد، جدة، بدون سنة النشر
٥. أبي عبد الله محمد بن يزيد القزويني الشهير (ابن ماجه) 'سنن ابن ماجه'، مكتبة المعارف، الرياض، ط١، بدون سنة النشر
٦. د. أحمد الكبسي، الوجيز في شرح الأحوال الشخصية وتعديلاته، المكتبة القانونية، بغداد، ج١، ط٢، ٢٠١٠.

٧. حافظ محمد أمور، ولاية المرأة في الفقه الإسلامي، داربلنسية، الرياض، ١٤٢٠
٨. حسين رجب محمد مخلف الزيدى، الحضانة في قانون الأحوال الشخصية العراقي، مجلة التقني، المجلد ٢٤، العدد ١٠٠، ٢٠١١، ص ١٤٧
٩. عبد الوهاب خلاف، أحكام الأحوال الشخصية في الشريعة الإسلامية، دار القلم، الكويت، ط ١٩٩٠، ٢٠
١٠. عطية صقر، فتاوى .. وأحكام للمرأة المسلمة، مكتبة وهبة، ط ٣، مصر، ٢٠٠٦
١١. د. فاروق عبدالله كريم، الوسيط في شرح قانون الأحوال الشخصية العراقي، جامعة السليمانية كلية قانون، ٢٠٠١،
١٢. د. فالج محمد الصغير، المرأة المسلمة ومسؤولياتها في الواقع المعاصر، وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والمراسلات، الرياض، ط ١٤٢٧، ٦هـ،
١٣. محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، صحيح البخاري، بيت الأفكار، الرياض، ١٩٩٨
١٤. مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري، صحيح مسلم، دار الكتب العلمية، لبنان، ط ١٩٩١، ١٠
١٥. د. مصطفى إبراهيم الزلي، أحكام الزواج والطلاق في الفقه الإسلامي، مطبعة روزة لات، اربيل، ط ٢٠١١، ٤٠
١٦. هند محمود الخولي، عمل المرأة ضوابطه - أحكامه - ثمراته، دار الفرائي، دمشق، ط ١، ٢٠٠١
١٧. د. وفاء بنت عبدالعزيز السويلم، أحكام الأم في الفقه الإسلامي، مدار الوطن، الرياض، ٢٠١٣، ص ٢٩٢
١٨. د. يوسف قاسم، حقوق الأسرة في الفقه الإسلامي، دار النهضة العربية، مطبعة جامعة القاهرة، مصر، ١٩٩٢
١٩. نهيمه دي كاكه محمود، تفسيرى رامن له ماناو مه به سقى قورثان، دار الفكر، لبنان، ضاى ٢٠٠٩، ٢٠

ياساكان:

٢٠. ياساي بارى كه سىتى عىراقى ژماره (١٨٨) سالى ١٩٥٩
٢١. ياساي بارى كه سىتى هه موار كراوى هه رى كوردستان ذمار (١٥) سالى ٢٠٠٨
- قانون المدني العراقي رقم (٤٠) لسنة ١٩٥١ وتعديلاته

پهراوتزه كان:

- ١- أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني، سنن أبي داود، كتاب الطلاق، باب من أحق بالولد، رقم ٢٢٧٦، بيت الأفكار الدولية، الرياض، ١٩٩٠، ص ٢٥٩
- ٢- أبو داود، كتاب الطلاق، باب من أحق بالولد، رقم ٢٢٧٧، مصدر سابق، ص ٢٥٩، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني النسائي، سنن الكبرى للنسائي، كتاب النكاح، باب تخير الولد، رقم ٣٨٩٦، مكتبة المعارف، الرياض، بدون سنة النشر، ص ٥٤٣
- ٣- د. يوسف قاسم، حقوق الأسرة في الفقه الإسلامي، دار النهضة العربية، مطبعة جامعة القاهرة، مصر، ١٩٩٢، ص ٤٠٩
- ٤- ياساي بارى كه سىتى عىراقى ژماره (١٨٨) سالى ١٩٥٩، مادهى (٥٧) برههى (١).
- ٥- ياساي بارى كه سىتى عىراقى ژماره (١٨٨) سالى ١٩٥٩، مادهى (٥٧) برههى (٤، ٥).
- ٦- حسين رجب محمد مخلف الزيدى، الحضانة في قانون الأحوال الشخصية العراقي، مجلة التقني، المجلد ٢٤، العدد ١٠، ٢٠١١، ص ١٤٧
- ٧- د. مصطفى إبراهيم الزلي، أحكام الزواج والطلاق في الفقه الإسلامي، مطبعة روزة لات، اربيل، ط ٤، ٢٠١١، ص ٢٠٧
- ٨- عبد الوهاب خلاف، أحكام الأحوال الشخصية في الشريعة الإسلامية، دار القلم، الكويت، ط ٢، ١٩٩٠، ص ١٩٧
- ٩- د. فاروق عبدالله كريم، الوسيط في شرح قانون الأحوال الشخصية العراقي، جامعة السليمانية كلية قانون، ٢٠٠١، ص ٢٦٨
- ١٠- سورة البقرة، الآية ٢٣٢.
- ١١- د. فاروق عبدالله كريم، مصدر سابق، ص ٢٦١
- ١٢- د. أحمد الكبيسي، الوجيز في شرح الأحوال الشخصية وتعديلاته، المكتبة القانونية، بغداد، ج ١، ط ٢، ٢٠١٠، ص ٢٠٩
- ١٣- ياساي بارى كه سىتى عىراقى ژماره ١٨٨ سالى ١٩٥٩، مادهى (٥٥)
- ١٤- سورة الطلاق، الآية (٦)
- ١٥- د. وفاء بنت عبدالعزيز السويلم، أحكام الأم في الفقه الإسلامي، مدار الوطن، الرياض، ٢٠١٣، ص ٢٣٥
- ١٦- ياساي بارى كه سىتى عىراقى ژماره ١٨٨ سالى ١٩٥٩، مادهى (٥٦).

- ١٧- د. وفاء بنت عبدالعزيز السويلم ، مصدر سابق ، ص ٢٤٣.
- ١٨- البخاري ، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي ، صحيح البخاري ، كتاب البيوع ، باب أجرى أمر الأمصار على ، رقم ٢٢١١ ، بيت الأفكار ، الرياض ، ١٩٩٨ ، ص ٤١٢ ، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري ، صحيح مسلم ، كتاب الأقضية ، باب قضية هند ، رقم ١٧١٤ ، دار الكتب العلمية ، لبنان ، ط ١٠١٩٩١ ، ص ١٣٣.
- ١٩- عبدالوهاب خلاف ، مصدر سابق ، ص ٢٠٣ ، ص ٢٠٤.
- ٢٠- سورة البقرة ، الآية (٢٣٣).
- ٢١- لمزيد هند محمود الخولي ، عمل المرأة ، دار الفرابي ، دمشق ، ط ١ ، ٢٠٠١ ، ٢٠٠ ، ص ٣٠٤ وبعدها.
- ٢٢- ياساي باري كه ستي عثراقي زماره ١٨٨ سالي ١٩٥٩ ، ماددة كان (٥٨ ، ٥٩ ، ٦٠).
- ٢٣- ياساي باري كه ستي هه موار كراوى هه رتي كوردستان زماره (١٥) سالي ٢٠٠٨ ، ماددى (٢٣).
- ٢٤- سورة التحريم ، الآية (٦).
- ٢٥- أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري ، سنن الترمذي ، كتاب النكاح ، باب ماجاءكم من ترضون دينه فزوجة ، رقم ١٠٨٤ ، مكتبة المعارف ، الرياض ، بدون سنة النشر ، ص ٢٥٤.
- ٢٦- محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي ، مصدر سابق ، كتاب من الاستقراض ، باب العبد راع في مال سيدة ولا يعمل إلا بإذنه ، رقم ٢٤٠٩ ، ص ٤٥١ ، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري ، مصدر سابق ، كتاب الإمارة ، باب فضيلة الإمام العادل ، رقم ١٨٢٩ ، ص ١٤٥٩.
- ٢٧- سورة الشورى ، الآية (٤٩).
- ٢٨- مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري ، مصدر سابق ، كتاب البر والصلة والآداب ، باب فضلة الإحسان الى البنات ، رقم ٢٦٣١ ، ص ٢٠٢٧ ، أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري ، مصدر سابق ، كتاب البر والصلة عن رسول الله صلى الله عليه وسلم ، رقم ١٩١٤ ، ص ٤٣٨.
- ٢٩- سورة الانعام ، الآية (١٥١).
- ٣٠- د. فالح محمد الصغير ، المرأة المسلمة ومسؤولياتها في الواقع المعاصر ، وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والإرشاد ، الرياض ، ط ٦ ، ١٤٢٧ هـ ، ص ٥٨.
- ٣١- محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي ، مصدر سابق ، كتاب الجنائز ، باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلى عليه ، رقم ١٣٥٨ ، ص ٢٦٣ ، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري ، مصدر سابق ، كتاب القدر ، باب بمنى كل مولود يولد على الفطرة ، رقم ٢٦٥٨ ، ص ٢٠٤٧.
- ٣٢- أبي عبدالله محمد بن أبي بكر بن أيوب ابن قيم الجوزية ، تحفة المودود بأحكام المولود ، دار عالم الفوائد ، جدة ، بدون سنة النشر ، ص ٣٣٧.
- ٣٣- سورة البقرة ، الآية (٢٣٢).
- ٣٤- نه حمه دى كاكه محمود ، تفسيرى رامان لة مانا و مه به ستي قورنان ، دار الفكر ، لبنان ، ضاى ٢ ، ٢٠٠٩ ، لا ٨٦.
- ٣٥- أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني ، مصدر سابق ، كتاب النكاح ، باب من الولي ، رقم ٢٠٨٥ ، ص ٢٣٨ ، أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري ، سنن الترمذي ، مصدر سابق ، كتاب النكاح ، باب ماجاء لانكاح الإ بولى ، رقم ١١٠١ ، ص ٢٥٩.
- ٣٦- أبو داود سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني ، مصدر سابق ، كتاب النكاح ، باب من الولي ، رقم ٢٠٨٣ ، ص ٢٣٧ ، أبو العلا محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم المباركفوري ، سنن الترمذي ، مصدر سابق ، كتاب النكاح ، باب ماجاء لانكاح الإ بولى ، رقم ١١٠٢ ، ص ٢٥٩.
- ٣٧- أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهير (ابن ماجه) 'سنن ابن ماجه ، كتاب النكاح ، باب لانكاح الإ بولى ، رقم ١٨٨٢ ، مكتبة المعارف ، الرياض ، ط ١ ، بدون سنة النشر ، ص ٣٢٧.
- ٣٨- لمزيد انظر حافظ محمد أمور ، الولاية المرأة في الفقه الإسلامي ، دار بلنسية ، الرياض ، ١٤٢٠ هـ ، ص ٥٦٤ وبعدها.
- ٣٩- وفاء بنت عبدالعزيز السويلم ، مصدر سابق ، ص ١٨٤.
- ٤٠- ياساي باري كه ستي هه موار كراوى هه رتي كوردستان زماره (١٥) سالي ٢٠٠٨ ، ماددى (٨) بركه ي (١ و ٣).
- ٤١- قانون المدني العراقي رقم (٤٠) لسنة ١٩٥١ وتعديلاته ، المادة (١٠٢).
- ٤٢- عطية صقر ، فتاوى .. وأحكام للمرأة المسلمة ، مكتبة وهبة ، ط ٣ ، مصر ، ٢٠٠٦ ، ص ٨٤.
- ٤٣- د. وفاء بنت عبدالعزيز السويلم ، مصدر سابق ، ص ٢١٤.

٤٤- سورة الاسراء، الاية (٢٣).

٤٥- أبي عبدالله محمد بن يزيد القزويني الشهيرد (ابن ماجه) ، مصدر سابق ، كتاب الأحكام ، باب من بنى في حقه مايضربجاره ، رقم ٢٣٤٠ ، ص ٤٠٠.

٤٦- ياسای باری كهسیتی عیراقی مادهی (٣٩) برگیهی(٣).